27 de juliol: Sant Cugat, màrtir

Text de l'Evangeli (*Jn* 12,24-26): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Us ho ben asseguro: si el gra de blat, quan cau a la terra, no mor, queda ell tot sol, però si mor, dóna molt de fruit. Els qui estimen la pròpia vida, la perden, i els qui no l'estimen en aquest món, la guarden per a la vida eterna. Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on jo m'estic. El Pare honorarà els qui es fan servidors meus».

«Si el gra de blat, quan cau a la terra, no mor, queda ell tot sol, però si mor, dóna molt de fruit»

Mn. Àlex SERRA
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui et convido a pensar en aquella persona que t'ha impactat més en la teva vida, algú que ha fet quelcom diferent per a tu. Per què et va remoure? Ho recordes?... Doncs perquè et va estimar! El fet és que sant Cugat va venir aquí —juntament amb sant Fèlix— procedent del Nord d'Àfrica, a finals del segle III. Fèlix va anar a Girona i Cugat romangué aquí. No tenim moltes més informacions d'ell: sí que sabem que va existir i va venir aquí, però no sabem què més va fer. Què fort ha de ser que, sense tenir més informació, hagi impactat tant que fins i tot un municipi s'anomeni amb el seu nom i que tanta gent li resi!

Què va fer, doncs? Podia haver fet moltes coses, però no el seguim per això (qui més qui menys, tots fem moltes coses). Sant Cugat va estimar de tal manera que fins el dia d'avui podem parlar d'ell. Deixant-t'ho tot, va venir aquí —un lloc que ell no coneixia—; i va venir per a predicar Jesús. I així va donar la vida.

Pensa si tu has impactat en la vida d'un altre perquè —d'alguna manera— li hagis lliurat la vida. Aquest és el sentit de les paraules del Crist quan diu que «el gra de blat, quan cau a la terra, (...) si mor, dóna molt de fruit» (Jn 12,24). Això és el que va fer el nostre màrtir!

El Senyor ens crida a fer com sant Cugat: ell va pujar al podi per una medalla que no passa (som ja al segle XXI!!!). Què hi ha darrera d'ell que arrossega tant? Hi ha el Senyor en qui creiem, un Déu que perdura. Agraïts al Senyor i al màrtir de la nostra ciutat, cantem amb goig: «Amb cor obert de bat a bat i amb viu alè, lloem el triomf de la fe de sant Cugat (...). Vostre record viu en nosaltres i el poble porta el vostre nom» ("Goigs de sant Cugat").

—Jesús, volem que siguis "el Senyor" de les nostres vides!